

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
 Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Februarin, 1887.

Puțini oameni sunt astăzi la noi, cari să se ocupe cu adevărat interes de afacerile bisericești, ci din contră aușim pre cei mai mulți mireni șicând, că afacerile bisericești sunt lucruri popesci. Nu am împărtășit și nu vom împărtăși nici odată aceste vederi, și cu atât mai puțin nu le putem împărtăși, cu cât vine statutul organic și chiamă pre elementul mirean, ca să exercite o influință hotărîta în afacerile bisericești noastre.

Cum că, încât este îndreptățită aceasta dispoziție a statutului organic, nu o vom discuta, dar constatată este și rămâne, că mireni sunt aș un factor decizător în trebile bisericești, și rămâne numai, ca ei să exercite aceasta influință în mod binefăcător asupra bisericești și asupra instituțiilor ei.

Și dacă vrem să fim dreupți, trebuie să recunoașcem, că ce altă este aș clerul bisericești noastre, decât nisce aleși ai poporului, pentru a servi în tereselor lui, și a administra tainele. Va se șică, nici într'o biserică nu există și nu poate să existe o legătură mai naturală și mai intimă între cler și popor, decât tocmai la noi.

Durere însă, că aceasta legătură pe și ce merge începe a se slăbi în loc de a se întări, și la slăbirea acestei legături în mare parte poartă vina inteligență mireană. Un advocat, judecător, pretore sau notariu, puțin pond pune el pe biserică și organele ei, și ca să o dovedească aceasta, în prima linie caută și folosește ori ce ocașiune a discreditat clerul în fața poporului, și în mod demonstrativ ignorează ori ce act religios, nerefectând poate, că prin aceasta produce efect demoralizător și pentru poporul, care nu e destul de matur de a rezona.

Sunt rari, de tot rari sunt bărbații nostri mireni, cari caută puncte de întâlnire cu preoșimea, cari aprețiază poziția preotului, cari îi vin în ajutor cu cuvântul și cu fapta și așa șicând, promovează pe față interesele bisericești, cari lucră cu succes la desvoltarea și consolidarea bisericești, și acei rari, fie siguri, că și asigură recunoștința posterității.

Ne am pus de multe ori întrebarea, că ce poate fi cauza, de tocmai preoșimea noastră în cele mai multe locuri nu poate trăi în armonie cu inteligența, și din ce am aprețiat aceasta întrebare mai mult, dintr'aceea am vedit, că de greu ne este a da un respuns nimerit

Ne vom încerca totuși a scoate la lumină unele din multele cause, din cari se nasc cele mai multe frecări între cler și popor, sau mai bine șis conducătorii poporului, ca astfel arătate pe față, să poată fi luate în considerare, și să se poată lua în apreția.

Unul dintre motivele principale, cari contribuie la începerea dușmăniilor, sau cel puțin al personalităților este de regulă, dorința și pofta unora a fi cărmuitorii tuturor afacerilor.

Dacă noi oamenii am recunoașce și am fi dispuși a concede, că conducerea compete aceluia, care e mai apt, cu judecată mai limpede, lucrurile s'ar desvolta în mod firesc, coalisiune nu ar fi în veci, și armonia nu s'ar conturba nici când între noi.

Sunt însă unii oameni dela fire iubitori și rêvnitori după mărire, popularitate, și apoi pentru asigurarea intereselor lor personale și materiale caută a delătura pre toți, cari ar avea opiniuni contrare de ale lor, nu se șfesc ași lua refugiul la tot felul de arme oneste și neonest, legali și nelegali, numai ca să-și ajungă scopurile.

Dacă aceste arme le întrebunțează un bărbat din cler, ele sunt de condamnat, și atunci dacă se descarcă asupra capului seu furtuni, fie în stare a le purta, căci el și le-a procurat, și poziția, la care a ajuns prin sugrumarea dreptului altora, prin călcarea datorințelor sale nu-i dau titlu de recompensă din partea nimenuia, și și mai puțin, ca să fie apărât de superiorii sei. Biserica totdeauna pentru astfel de oameni a aplicat pedepsele convenite, dar mic și de tot neînsemnat este numărul acestor soiu de oameni.

Ce poate însă biserică face, față de credincioșii sei mireni, cari aș de cuviință a persifla tot, ce e bisericesc și în cele din urmă chiar a sumuța pre popor la neascultare și la neimplinirea datorințelor, și astfel fără de cea mai mică muștrare sufletească distrug biserică din temeliele ei?

Eată o întrebare, care trebe să dea mult de cugetat celor ce conduc aș biserica.

Și oare mic și neînsemnat este numărul acestor soiu de oameni? sau doară că ei se găseșc aproape în fie care comună în chip de primari, notari, foști soldați sau semidocti, cari durere — dar fără șfială o putem susține — că se înmulțesc pe și ce merge, fără a aduce vre un folos bisericești sau națiunei.

Acest rău accentuat, trebuie să ne pună cu atât mai mult pe serioase îngrijiri, cu cât vedem, că or-

ganele statului împintenează pe oamenii de acest calibru, ca să înceapă lupta contra preoșimei, contra clerului în genere și contra scoalei confesionale spre cea mai mare daună a moralității publice din popor și din societatea românească.

Sub astfel de impregiurări, e bine și consult să se aplice aksioma: „Cel cu minte cedează.” Tact, blădețe și cruțare se cere din partea preoșimei pentru de a preveni răul, ca să nu se generalizeze din ce în ce.

Vedit cei ce ne lovesc cu petrii, că le răspundem cu pâne, vor recunoașce superioritatea preoșimei și ea numai așa va impune. Poporul va vedé numai decât, că pe a cui parte e dreptatea, și de iubirea poporului putem fi siguri prin implinirea oficiului cu acurateță, ear de popor nu este ertat a ne despărți.

Revista politică.

Toate sferile politice și îndreaptă atențiunea spre Germania. Timpul alegerilor din această împărăție se privesce de timpul, în care se croeșce o politică hotărîtoare în Europa. Și nu fără cuvânt, căci nu se pot ignora așa de ușor șfortările cele mari ale tuturor persoanelor de stat din Germania. Împăratul, cancelarul de fer, papa, vestitul comandant Moltke, toți au căutat toate mijloacele numai și numai să reușească cu maiortitatea, care să fie cu trup cu suflet pentru septenat. Dacă s'a implinit sau nu voia acestor bărbați cu siguranță încă nu se poate spune, dar foile aduc șcirea și de și, că rezultatul alegerilor e favorabil pentru dl Bismarck, și astfel nu va mai fi silit să disolve parlamentul.

Dacă luptele electorale din Germania au atras atențiunea întregii Europe, apoi cu deosebire au atras atențiunea Franciei. Din Paris se șcree, că rezultatul alegerilor se asteaptă cu mare nerăbdare. Persoanele politice așa vorbesc, că septenatul va obține maiortitatea și cu aceasta va perî pricina cea mare a neînțelegerilor dintre Franția și Germania. Chiar J. Fery e de părere, că Germania e convinsă despre atitudinea linistită a Franciei. Jurnalele franceze iau notiță d'ocamdată numai despre numărul celor aleși, și rezervă însă dreptul a face mai târșiu comentariile lor. Cele mai normative se ocupă cu alegerile din Elsația și Lotaringia, esprimându-și bucuria față de alegători, că n'au uitat, că locuiesc pe un pământ, care a fost rupt în un ceas nefericit de Franția, și care e menit pentru Franția. Nici o amenințare și nici manifestul lui Hohelohe n'a fost în stare

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare.)

Крези Антръль дъмнезеш пзринтеле. атоць циниторъль фзкзторю че юаши ши аль пзмзнтълаши тштроръ възштелоръ ши невзштелоръ, ши лстрънъль домнъла ІС ХС фюль аș дъмнезеш знъль нзскъть, че е дела пзринтеле нзскъть май наинте де тоци вѣчи. дъминз деи дъминз. дъмнезеш адеверить дила дъмнезеш адеврать нзскъть. маръ нș фзкъть, антроу фирі а пзринтелеши че кș динъль фзрз тоате пентрș нши ѡмини. ши пзнтрș спеніа нѡастръ погорз де ачерю ши се антрșпошз дела дъль сфнть ши дила фата маріа сз ателицз ши сз рзстигни. пентрș нши дълиеле аши пилать дин понть ши се кинши ши фș агропатъ. ши лбисе атреа зи дъпз скриптъръ. ши сз сши спре черю ши шаде дѣдирѣпта татълаши. ши маръ ва вени антрș мзрирѣ. сз жшдече вѣи ши морци, че анзрѣца каре сфрзши ши лтрș дъль сфнть адеверить че е де вѣлице фзкзторю. чеа че дела пзринтеле че кș пзринтеле ши вș фюль ине дкинзъмь. шиль мзрим нре чела че лаш грзить пророчїи антрș сфнть

лзборълаши. ши апостолѣскз бистрика мзрзтѣрисекъ. шн ботезъ де артаре нзкатилоръ, ацептзъмь лвиаре морцилоръ ши вѣлица че ва сз фїе лѣткъ. амин.

Manuscriptul V.

Cuprinde următoarele:

Сократ зис ничи шн лѣкрзторъ нș е май маре ка чела че лѣкрѣзъ ливълаши. соломон зис мѣре вѣнз ѡсте кѣншнз вѣрватълаши славши чеи чомеце ка са лшн вине дерепть ача ѡ тримет дъмнезеш лтрауцътлаш. лкъ мѣре лцзлѣптз рздикзши касз. ар ча невѣнз ѡ рзсипеце кș мзнили иеи.

Нъман пиинетрș кз нș поате вїе ѡмъль фзрз мѣре дерепть ача.

Соломон зиче. кз нș е ничи ѡ рзштате ка вининъла шарълаши аша е ши мзніа мѣрѣскз, аршш май вине е а ста наинте лѣлаши ши шѣрпелшн. дикзть лнаинте а мѣри мзниѡсз. ши маръ дин мѣри вине лтзрю пзкатъла ши динтра чела мѣрим тоци.

Соломон. дин треи мїе де вѣрващи гзсїю мѣлицз вѣни.

Іаъ динтро мие де мѣри ничи шна нș афлаи вѣнз.

Зисъ знъла, де ателици кз треи лѣкрѣре гонескз ѡмъль дин касз фѡмъль ши касз копирит рѣш. ши мѣре рѣ.

Іарш де пофтеле че ле трѣпещи май мѣать цин мѣриле дикзт вѣрващи.

Рзштате завистїен.

Пизма шнае ѡсте маре рзштате ѡсте ливовълаши ши е лдоа лѣкрѣре шна ѡсте кзндъ парѣш ѡмълаши де биле алтъла.

Алта ѡсте. кзндъ те вѣкрѣре де рѣш алтъла, сѣи григорїе зис кз нș е май маре пзкатъ. дикзть пизма ши шнае ѡсте пизма. аколо. ничи диниѡарз нș е паче ничи ливовъ ши ачашта и ма грѣш. пзкатъ а лшме. завистїе радипишетъ. пентрș завистїе скрие. ѡковѣ: кз ера.

Платон зис завистникъла ничи дзнзѡарз нș е фзрз болаз. ничи скъмпъла фзрз фрик.

Тълине зис пентрș завистїе скрие лѣтце вѣке кз квинъ пзнтрș кз че вѣзш тоате лѣкрѣриле лши абель фраге сзш кз ле мѣлицз дъмнезеш ши кзшгз спринселъ ши ле прими. адаѡсе делъ шчисе. че нъмай че ера дои фраци антзю нзскъци атшнче ши ачашта фș лтзю вѣсаре де сзнце пре пзмзнтъ дин рзштате завистїен.

(Va urma.)

să abată pe alegători dela simțul lor de afecțiune către Francia. Cablé, realesul alsatian, primind scirea aceasta în Nizza, și exprimă mulțămirea prin următoarele vorbe: Mulțumesc bravului popor, care n'a fost abătut în statornicia sa, nici prin amenințare și nici prin înfricare. Jurnalul „Paris“ scrie între altele, că în butul tuturor opintirilor s'au ales în Elsația și Lotaringia tot oamenii protestului. Asta dovedește eclatant, cât de tare este simțul de afecțiune și iubire către mama lor de mai înainte. Noi nu-i ferim, țice sus numitul jurnal, dar ne închinăm înaintea rezoluțiunii și-a statorniciei lor. Aceasta foaie crede, că ținuta alegătorilor este o garanță a păcii. Germania nu va putea năvăli ușor asupra Franciei, cât timp Elsația, țeara vrășmașă, îi stă la spate.

Reichsratul s'a convocat pe 3 Martie st. n.

„Kreutzzeitung“ aduce scirea, că în cestiunea bulgară nu s'a făcut încă mai nimica cu privire la aplanarea lucrurilor. Neîncrederea Porții față de Zankow crește din ce în ce tot mai tare și Poarta se apropie mai mult de principiile regenții; de altă parte Zankow a căzut și din grația Rusiei, căci nici ea n'ar mai avea încredere în el. O depeșă din Viena către jurnalul „Paris“ vestește, că în Bulgaria se pot întâmpla lucruri mari. Bulgarii au revenit la ideea cea dintâiu, d'a rechema pe principele Aleksandru de Battenberg. Aceasta idee cel puțin preocupă pe toți bulgarii, nu se știe însă, dacă va mai fi reales decât regentă, sau că va fi numit numai ca șef de armată cu titlu de principe regent. Regenta a pertractat foarte mult în privința aceasta cu cabinetele din Viena, Berlin și London.

Desbaterea asupra budgetului ministeriului de culte și instrucțiune publică.

(Urmare.)

În ședința de Mercuri, 16 Februarie n.

Înainte de ordinea zilei ia cuvântul Daniil Irányi pentru a face următoarea declarație: Me aflu în neplăcuta și regretabilă poziție a declara în numele soților mei de principiu, că cu toate, că partidul independent și dela 48 consideră ca un punct însemnat al programului său de partid: deplina egalitate a naționalităților și confesiunilor, acest partid nu poate consimți cu punctul de privire, ce-l reprezintă deputatul Mocsary față cu cestiunea naționalităților, și declară, că în privința aceasta nu stă în solidaritate cu densusul. (Aprobări șgomotoase.)

Urmează la ordinea zilei: Continuarea desbaterii asupra budgetului a ministeriului de culte și instrucțiune publică.

Ignațiu Zimány: Ministrul se lingueșese pe lângă preoțime, pe câtă vreme are trebuință de ea, apoi se folosește de preoțime spre corțesire, ear dacă a isprăviț și cu aceasta, apoi aștia împreună cu ministrul-president pe catolici contra protestanților și vice-versa. Vorbitorul țice mai departe, că el nu se miră, că un astfelu de ministru, ce totodată e catolic, protestant, francmason, ovreu, talmudist și franciscan face cauză comună cu ovreii. (Ilaritate.) Nu votează budgetul.

M.-president Coloman Tisza: (Să auțim! Să auțim!) Onorată casă! Nu am de astădată intențiunea, să me ocup cu antisemitismul și cu înțelepciunea dlor deputați antisemiți. (Aprobări în dreapta.) Cu toate acestea una trebuie să accentuez (Să auțim! Să auțim!) și anume, îmi pare de tot curios, când ultimul vorbitor din șirul dnilor antisemiți me învinovățește atât pe mine, cât și pe stimatul meu coleg, pe dl ministru al cultelor și al instrucțiunii publice, că noi voim să dăm naștere unei lupte între catolici și protestanți, pe când toată activitatea noastră de până acum dovedește contrariul. (Aprobări generale.) Și aceasta o face un om, care a scris o proclamațiune de alegere, care, o pot țice, nu consistă din alta, decât din o agitațiune directă în contra unei națiuni din țeară, în contra israeliților. (Așa e! În dreapta.) Este adevărat, că acești dni deputați cred — precum se pare, căci altcum nu ar putea să vorbească și să lucreze astfel — că israelitul, sau să țicem ovreul, nu e așa țicând nici măcar om. Cum acești domni voiesc însă să o aducă aceasta în consonanță cu propovăduirea religiunii despre iubire, aceea eu unul nu pot să o înțeleg. (Aprobări generale.)

Eu însă nu voiesc, precum am țis, să me ocup cu vorbirile acestor domni deputați; adevăratul motiv, pentru ce anume am luat cuvântul, este vorbirea dlui deputat Mocsary, care cuprinde îndreptări la unele acțiuni de ale mele ca ministru de interne față cu cestiunea naționalităților. (Să auțim, Să auțim!) Onorată casă! Regret, că nu am fost present, când dl Mocsary și-a ținut vorbirea. Am auțit, că mulți din șirul casei acesteia s'au întăritat pentru vorbirea aceea. (Așa este! Așa este!) Eu nu me întărit, eu nici măcar că me supăr pe dl deputat pentru vorbirea ținută; îl compățimesc însă pe dl deputat, (Aprobări generale.) țice, că îl compățimesc, pentru că densusul numai una a ajuns, — poate fără voia densusului — a ajuns a fi atât în țeară, cât și în străinătate prorocul, marele bărbat al acelora, cari urșe rassa maghiară, urșe statul maghiar. (Așa este! Așa este!) Aceasta e o soarte, pentru care e vrednic de compățimire acela, care de sigur, că cu voia sa și-a creat-o. (Așa este! Adevărat este!) Să privim puțin afirmările sale. Mai întâiu dl deputat atacă gu-

vernul, pentru că vre-o câțiva oameni tineri dela gimnasiul din Lőcs au fost eliminați. El întreabă: Este oare oprit, ca acești tineri, să cetească țiare slovac și să cânte slovacesc? De sigur că nu. Ear dacă acest țiar slovac, pe care densusul îl cetese, e singurul acela, care sub masca libertății de presă maghiară atacă statul ungar, dacă cântarea, ce o cântă, e singură aceea, care vestește piticia maghiarimei, și răspândește ura în contra maghiarilor, atunci nu e permis, stimate dle deputat (Aprobări generale), ear în scolile statului ungar nu este permis, ca să existe propagatori ai unor astfelu de idei. (Aprobări generale.)

Dl deputat arată mai departe asupra hotărîrilor comitatelor Sătmar și Tërnavă mică, în urma căror hotărîri s'au votat imposite anumite pentru scopuri culturale. El țice, că ar fi imposibil, ca românii să plătească o dare, ca ei să fie en masse maghiarizați. Dl deputat și aici purcede dintr'o informațiune unilaterală. Hotărîrea comitatului Sătmar, precum ea a fost formulată la prima ocaziune, și a fost astfelu interpretată, ca să servească scopurilor de maghiarizare eu ca ministru de interne i-am refuzat încuviințarea; am dat-o mai țărău numai cu condițiunea — și astfelu a fost schimbată și hotărîrea, — ca suma aceasta să fie destinată pentru scopuri culturale fără deosebire de naționalitate și confesiune. Cum o asemenea sumă, pusă la dispoziția autorității comitatense, și cu o tendență atât de generală, poate ea să dea privilegiu la o reclamație motivată, eu nu pot s'o înțeleg. (Aprobări în dreapta.) Aceasta e istoria hotărîrii comitatului Sătmar. Mai accentuez, că din multe părți am fost atacat, că această hotărîre numai în cuprinsul schimbat am încuviințat o și așa țicând, nu am apărut interesele maghiarimei. Eu însă și astăzi cred, că am proces corect; dar e un lucru foarte trist, când un maghiar, plângerea ridicată de alții în contra unei asemenea hotărîri o consideră de îndreptățită. (Aprobări în dreapta.)

Trec acum la hotărîrea comitatului Tërnavă mică. Nu știu, cunoaște ori nu dl deputat statutele „kultur-egy-let“-ului ardelenesc; căci o reuniune nu se poate judeca după vorbele unor singuratici membri sau după scrierile țiarelor, ci numai singur din statutele ei, și pe cât știu eu, în statute nu e cuprinsă tendența de maghiarizare. Ce eu prind aceste statute? Ca în fie-care individ să se desvolte simțul patriotic, ear spre scopul acesta s'a luat hotărîrea, ca să se țipărească și cărți romănesci nu numai de cele unguresci, ear aceste cărți să se răspândească prin popor. Ce felu de crimă poate să fie aceasta, ca fiii oamenilor de altă limbă să cetească scrieri patriotice în limba lor proprie, eu nu pot să o înțeleg. (Aprobări în dreapta.) Aceasta reuniune mai are încă o problemă, în contra căreia — dacă l-am înțeles bine — nici dl deputat nu poate să aibă nimic: în statute este cuprins, că acolo, unde rassa maghiară este espusă, ea să dispară și să se disolve în alte naționalități — și cu durere casul acesta există în multe părți ale Ardealului — să se ea dispozițiile de lipsă pentru susținerea maghiarimei în părțile espuse. (Așa este!) Aceasta nu e crimă din partea noastră a sërnanilor maghiari, și cred, că fie cine o va și permite.

După ce eu — precum am țis — nu voiesc, ca să discut mai detal cestiunea aceasta, cred că mi-am împlinit datorința, arătând, care sunt dispozițiile guvernului, atacate atât de vehement din partea dlui deputat, și care ar involva persecutarea naționalităților. Eu sunt convins, că cea mai mare parte a naționalităților, ce viețuiesc în țeara aceasta — știu, că există unele escepțiuni — nu vor afla în aceasta nimic revoltătoriu, nimic ce ar sēmăna cu un sentiment îndreptat în contra lor. (Aprobări generale.) Pot să amintesc ca dovadă pentru cele țise — căci dl deputat a protestat și în contra aprobării ministeriale a hotărîrilor comitatului Zolyom în urma căror hotărîri numirile unor comune au fost maghiarizate, sau remaghiarizate, — că nu am primit nici măcar dela o singură comună o apelație în contra acelei hotărîri. Dl deputat ar face dar bine, să nu fie mai slovac decât slovacii. (Ilaritate.)

Onorată casă! Dl deputat vede și în aceea o polițică de corțesire — și aceasta e una din temeile sale de predilecție, — că guvernul spriginesce maghiarizarea violentă și prigonesce naționalitățile. Încât e adevărată această prigoniș și încât sprijinirea, ce i-se face trece măsura justificată, — căci pe cât ne este permis, noi vom sprigini de sigur maghiarimea — eu nu o știu. Ce felu de polițică de corțesire poate însă să fie aceasta? Luați numai în considerare ce de atâtea ori ați exprimat. Nu demult s'a țis, că guvernul nu urmărește o polițică maghiară, căci el are de a mulțumi majoritatea naționalităților. Își poate cineva închipui, că guvernul prigonesce pe naționalități numai din simplul motiv al polițicii de corțesire, când el are de a-i mulțumi existența numai naționalităților? (Așa e! Așa e!) Domnii deputați pot să mi creadă, — că deși nu este teinic ceace țice, anume că noi ne acățăm de fotoliurile noastre — noi nu am împinge terenul de sub picioarele noastre numai și numai de dragul polițicii de corțesire. (Aprobări în dreapta.) Noi o putem face, și o și facem, când și unde ne poruncese datorința, cu toate acestea, în lucrarea amintită nu poate afla nimeni o polițică de corțesire, și ar fi foarte bine, când dnii deputați, cari atât de buuros citează din vorbirile ținute de alții în anii trecuți, să și dea puțină atențiune și vorbirilor lor, ținute acum sunt vre-o câte-va săptămâni, ca să nu ajungă într'o contradicție atât de frapantă cu sine înșiși, atunci vor afla, că trebuie să crească

spontan convingerea, că nu corțesunde faptelor ori ceace ei au țis acum sunt câteva săptămâni, ori ceace țice acum. (Aprobări generale.)

Onorată casă! Mărturisesc, că regret vorbirea ținută eri de dl deputat Mocsary, regret din acel motiv, căci sunt convins, că și dl deputat o va regreta mai curând ori mai țărău; căci pe stindardul tuturor acelora, cari ca dușmani ai statului maghiar și așa sumuță presa din lumea întreagă în contra noastră, pe acel stindard va fi cel dintâiu nume, numele lui, și cu el vor voi naționalitățile să dovedească nedreptățile, ce le îndură din partea maghiarilor. Acesta e un lucru regretabil, dar eu n'am ce face.

Ședința se sfârșește la 2 oare d. a.

Ședința de Sâmbătă, 19 Februarie n.

Proiectul de credit pentru honveți și gloate.

Petru Truța: Nesmintit, că polițica de naționalități a actualului guvern prin învinovățirea nedreaptă și prin nerespectarea legilor nu numai că au amărit naționalitățile patriei, ci a încercat ca să le și înstrăineze pământul patriei acesteia, așa încât o mare parte din inteligența de altă limbă și mai ales inteligența română, după ce și-a câștigat o cunoștință specială aici în patrie, a fost silită a-și câștiga pâinea de toate țilele afară din patrie. Inteligența română aici acasă se suspectează ca fiind nepatriotică, i-se spune, că gravitează în afară, și sub prețeste de tot soiul a fost trasă această inteligență în cercetare, ear de câte-ori naționalitățile au dat aici în casă espresiune plângerilor lor îndreptățite, ministrul-president a fost totdeauna cel dintâiu, care le amănința cu nimicirea. (Reprobări în dreapta.)

Față cu aceste este națural, că naționalitățile nu pot să fie mulțumite cu constelațiunea polițică internă; acum când lor li se cer jertfe, da'ă s'ar adeveri suspectările, că naționalitățile sunt într'u adevăr dușmani ai statului, ele ar avea privilegiul, ca să refuze aeeste jertfe. (Neliniște.)

Însă, Onorată casă! pentru polițica nechibzuită a guvernului noi nu ne vom răbuna față cu patria. (Aprobări vii și generale.) Noi șcim prea bine, că vața și puterea unui stat atâră dela desvoltarea puterii în momente grele; noi suntem convinși, că o armată bine organizată nu numai că ridică vața statului, dar ea e totodată scutul cel mai sigur pentru binefacerile păcii.

Purcedând din aceste convingeri, noi vom ține la credința și alipirea neștrămutată dovedită în decurs de secol, căci noi în legătură cu patria aceasta așteptăm îmbunățirea sorții noastre. Noi nu vom pregeta a lupta pentru drepturile noastre motivate prin lege, și vom pretinde totdeauna drepturile, ce ne compet ca cetățeni ai statului. Însă în greul moment de față, când este vorba de a mări vața patriei, noi nu voim de a arunca în cumpănă graveminele noastre și nu vom pune de astădată cestiunea de încredere, ci ca dovadă a stimei pentru tron, a iubirii și a alipirii credincioase către patrie vom primi proiectul de lege drept basă a desbaterii speciale. (Aprobări generale.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sinodul protopresbiteral

al tractului Cohalm ținut în 5 Februarie 1887.

Sinodul a fost convocat din partea părintelui protopresbiter Nicolau D. Mircea cu cerculariul dno 20 Ianuarie a. c. Nr. 73 și s'a ținut sub presiul aceluiași în Cohalm, în localul scoalei gr. or. Președintele a deschis ședința printr'o cuvântare, prin care a făcut pe scurt istoricul bisericei române ortodoxe resăritene din Transilvania, apreiind cu adăncă pietate faptele bărbatului trimis de provedință la cărma bisericei noastre ardeleană, pe marele archipăstoriu Andreiu baron de Șaguna adormit în domnul, carele deodată cu începutul luptei pentru egala îndreptățire polițică, începe și lupta pentru restituirea vieții constituționale canonice în biserica rom. gr. or. din Ardeal și prezentându-l ca pe un model al vieții noastre bisericesci.

Arată mai departe, că întrunirea odată pe an în sinod protopopesc ordinariu, pentru afacerile comune ale tractului protopopesc, să o privim ca pe o ție de bucurie, ear respata ostenelelor, ce aducem în interesul bisericei noastre, să fie cuvintele de învțătură ale lui Ioan Gură-de-aur din sfânta și luminată ție a învierii Domnului: „De este cineva binecredincios, și iubitoriu de Dțeu, să se îndulcească de acest prasnuc bun și luminat; de este cineva slugă înțeleaptă, să între bucurându se într'u bucuria domnului său.“

A urmat apoi cetirea raportului protopresbiterului, din care, abstragând dela multele cifre statistice privitoare la biserica și scoală, estrag următoarele:

a) Protopresbiteratul Cohalmului deși cuprinde 39 comune bisericesci, totuși e unul dintre protopresbiteratele cele mai mici în archidieceșă, căci jumătate din acele comune sunt filii.

În Nr. procsim vom publica și scrisoarea dlui Mocsary către alegătorii sei, tot în aceasta cauză.

Red.

b) Dotațiunea preoților în cea mai mare parte e atât de mică, încât dacă preoții nu ar avea moșioara lor proprie, — după venitele preoțesci, subștința le ar fi aproape imposibilă. Venitele preoțesci variază între 20, 50, 80 și 100 fl. va să zică absolută majoritate a preoților din acest tract are o dotațiune sub classa a III (400), abia 3 parohii aduc un venit anual pentru preot de 400 fl, și nu se poate numera nici o parohie de classa a II cu 600 fl.

c) În protopresbiteratul Cohalmului sunt în vacanță de mai mulți ani 3 parohii, care din cauza dotațiunii preoțesci de tot slabe, nu se pot reîntregi cu preoți pelângă toate silințele oficiului protopresbiteral, și că aceste comune fără păstoriu sufletesc deja au început a deveni amenințate de „proselitismul religios,” carele astăzi umblă ași întinde mreaja în toate părțile.

d) Încercările protopresbiterului pentru ameliorarea dotațiunii preoțesci, au avut prea puțin rezultat, pentru că poporul încă nu a ajuns a cunoaște foloasele, ce poate avea de acolo, dacă va avea un preot mai bine plătit, și în rari cazuri se află parohie, care din indemnul propriu sau la sfatul binevoitorilor și mai marilor, să amelioreze starea materială a preotului; ear pe de altă parte, chiar și dacă nu ar lipsi aceasta bunăvoință din partea poporului, cu greu se pot face ameliorări, pentru că sârăcia progresează din zi în zi.

Va se zică, în cea mai mare parte soarta preoției noastre e foarte precară, și e timpul săprem ca biserica (înțeleg pre organele superioare bisericesei) să se intereseze cu tot adinsul și de ameliorarea soartei preoților.

e) Remediile întrebuintate până aci pentru stirpirea concubinatelor, ce băntuie societatea omenească, au fost fără rezultat.

f) În protopresbiteratul Cohalmului în decursul anului școlar 1885/6, au funcționat 20 învățători, dintre cari 11 sunt staveriți în mod definitiv, ear 9 provizori, cari au avut salariu dela 40—200 fl.

g) În acest protopresbiterat există 2 fonduri: a) „fondul tractual școlastic” b) fondul tractual învățătoresc” cari la oaltă dau suma de 2097 florini 47 cr. și se administreză corect din partea organelor competente.

h) Rațiociniile comunelor bisericesci, cu puțină esceptiune sunt și devin în regulă.

A urmat apoi pertractările și deliberările protocolare, ce cad în sfera §. 50 punct 1. 3 și 4 din „stat. org.” privitoare la protopresbiterat.

Brașov, ziua intrării în biserică, 1887. Dle Redactor! Pentru primadată ve adresez câteva rânduri din colțul sud-ostic al patriei noastre; o fac această în speranță că ve interesează lucrurile, ce vi le comunic.

Ne aflăm la începutul anului, timpul obicinuit de întrunire, de producțiuni și petreceri filantropice. De astădată îmi iau voie a ve comunica decursul unei producțiuni.

Sâmbătă seara 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. avu loc în sala teatrului o producțiune a tinerimei școlare adulte din Brașovul-vechiu — producțiune, care se arangează cu foarte bun succes de vre o 2—3 ani încoace sub conducerea zelosului și binecunoscutului nostru învățător d. Candid Mușlea.

Programul executat este următorul:

1. „Audiți acolo” cor micșt executat de tinerimea adultă. 2. „Șoldan viteazul” monolog de Vas. Alesandri, executat de dl Jugănar. 3. „Rugăciunea românului,” cor micșt executat de tinerimea adultă. 4. „Povestea unei păsăruici,” poezie de V. Alesandri declamată de două scolărițe. 5. „Porumbița” solo, executat de dșoara Paraschiva Chiverariu. 6. „Oprisanul,” poezie de V. Alesandri, declamată de elevul I. Acsente. 7. „Frunđulița” cor micșt. 8. „Bălcescu murind” poezie de V. Alesandri, solo, executat de dl Dumitru Haler. 9. „Jos în vale la isvor,” cântec popular, cor micșt.

Cântările au fost executate peste asteptare de bine, deși la început poate — i s'ar fi părut omului, că va fi problematic un bun succes, vedând pe ficiori și fete din popor, că se așează a cânta în cor și încă fără note.

Dovadă despre bunul succes e, că cântarea din urmă din cor a trebuit să se repeteze, cerută fiind de public prin lungi aplause Solurile încă au satisfăcut pe deplin așteptările publicului; dșoara Chiverariu cu frumoasa sa voce a surprins pe ascultători astfel, încât aplausele au luat sfârșit, numai după ce a apărut din nou pe scenă, unde a mai cântat un cântec nu mai puțin melodos ca cel dintâiu. Tot așa a fost aplaudat și „Bălcescu murind” executat de melodioasa voce a dlui D. Haler.

Dl N. Jugănar prin monologul lui „Șoldan Viteazul” a amusat într'un mod foarte plăcut pe ascultători.

Declamațiunile au reeșit preste toată așteptarea. Cu deosebire declamațiunea celor două scolărițe, între cari una era — dacă nu me înșel — chiar fida dlui Mușlea, au făcut o impresiune atât de plăcută asupra publicului prin intonările naturale, încât aplausele păreau, că nu se mai sfârșesc. După sfârșirea programului o ploae nesfârșită de aplause și o mulțime de voci se aușiau, strigând pe conducătorul acestei producțiuni, pe dl Mușlea, carele după ce apăru pe scenă, fu întâmpinat cu entusiastice esclamațiuni de „bravo” și „să trăiască.”

După aceea 18 tineri din popor, între cari și 4 băeți de școală, îmbrăcați în costume foarte elegante, sub conducerea dlui D. Haler, au jucat cu o precisiune neasceptată „călușerul” și „bătuta”; dansul a urmat până la ziua cu foarte mare vioiciune.

Preste tot producțiunea a satisfăcut — ca și în trecut — pe deplin publicul participător, ceea ce face onoare atât dlui Mușlea ca conducător nemijlocit cât și dlui Păr. G. Perșenariu, prin al cărui întemediu s'a adus la îndeplinire astă frumoasă întrunire.

Aceasta — cu o dovadă mai mult în noianul realității, cum că acolo, unde există legătură intimă între preot și învățător, ca primii și cei mai însemnați conducători și desceptători ai poporului, lucrurile merg strună înainte pe adevărata cale a progresului, — poporul se simte vesel și nedesparțit, căci vede în fruntea sa exemple demne de imitat. Un semn de trainică durabilitate și tărie dovedese împregiurarea, când un popor se alipește cu toată încrederea de inteligența eșită din sinul seu.

Dea Ddșeu să dureze în infinit aceste frumoase referințe, cari procură nu numai proprie mulțămire, dar înveselesc și inimile celor din afară. N. n

Raport general

despre activitatea „Reuniunii române de cântări din Sibiu” și a comitetului ei în decursul anului 1886, cetit în adunarea generală ținută la 14 Faur 1887.

(Urmare.)

Și în anul espirat a studiat corul câteva cântări bisericesci după compozițiuni ale domnului dirigent, G. Dima, și le-a executat în biserică din cetate cu ocaziunea unor sărbători mai mari.

Și o excursiune în „Dumbrava Sibiului” a aranjat reuniunea noastră în anul espirat, luând parte public ales și foarte numeros și executându-se din partea corului ei mai multe piese.

Înregistrăm mai departe faptul, că la 2 Iulie 1886 membri activi ai reuniunii au dat o convenie socială dinpreună cu „Corul seminarial,” cu scop ca venitul curat să se împartă în părți egale între reuniune și „Corul seminarial.” La convenirea aceasta a lucrat angajată fiind, și musica militară dela reg. 82, staționat în Sibiu.

Școala de cor înființată, după cum ne-am fost luat voie a raporta la adunarea generală din anul trecut, de cătră reuniunea noastră cu sucursul „Reuniunii femeilor române din loc,” a funcționat cu bun succes până în vara anului espirat. Schimbarea împrejurărilor, produsă prin deschiderea scoalei civile de fetițe susținută de „Asociațiunea transilvană” a împedecat deocamdată funcționarea mai departe a acestei școli, e însă speranță, că în viitoriul cel mai apropiat ea se va pune de nou la cale.

Atâta cu privire la rezultatul moral dobândit de „Reuniunea română de cântări din Sibiu” în decursul anului 1886.

Să vedem acum, care este starea materială a reuniunii?

A. Întrate:

1. Ca cuotisațiuni dela membrii activi:	
a) s'au fost preliminar	100 fl. — cr.
b) au intrat	92 „ 80 „
au intrat mai puțin decât sa fost preliminar, cu	7 „ 20 „
5. Ca cuotisațiuni dela membrii ajutători:	
a) sau fost preliminar	300 fl. — cr.
b) au intrat	311 „ — „
au intrat mai mult decât s'a fost preliminar, cu	11 „ — „
3. Venite dela concertele ordinare:	
a) s'au fost preliminar	60 fl. — cr.
b) au intrat	105 „ — „
au intrat mai mult decât s'a fost preliminar, cu	45 „ — „
4. Ca ajutoare:	
a) s'au fost preliminar	50 fl. — cr.
b) au intrat	106 „ — „
au intrat mai puțin decât s'a fost preliminar, cu	56 „ — „
5. Ca interese după capitale elocute:	
a) s'au fost preliminar	15 fl. — cr.
b) au intrat	6 „ — „
au intrat mai puțin decât s'a fost preliminar, cu	8 „ — „
cu totul s'a fost preliminar	540 fl. — cr.
și au intrat	727 „ — „
au intrat deci mai mult decât s'a fost preliminar, cu	188 fl. 78 cr.

B. Eșite.

1. Ca remunerațiune dirigintelui:	
a) s'au fost preliminar	200 fl. — cr.
b) au eșit	200 „ — „
2. Pentru musicalii:	
a) preliminari	80 fl. — cr.
b) eșiți	49 „ 08 „
au eșit mai puțin cu	30 „ 92 „
3. Pentru economat:	
a) preliminari	15 fl. — cr.
b) eșiți	12 „ 17 „
au eșit mai puțin cu	2 „ 83 „
4. Ca spese de producțiuni:	
a) preliminari	60 fl. — cr.
b) eșiți	41 „ — „
au eșit mai puțin cu	19 fl. — cr.
5. Pentru mobiliar:	
a) preliminari	20 fl. — cr.
b) eșiți	9 „ — „
au eșit mai puțin cu	11 „ — „
6. Pentru spese divers:	
a) preliminari	45 fl. — cr.
b) eșiți	31 „ 82 „
au eșit mai puțin cu	13 „ 10 „
cu totul s'au fost preliminar	420 „ — „
s'au spesat	343 „ 07 „
s'au spesat preste tot mai puțin cu	76 „ 93 „
Venitele preste tot au fost	727 „ 78 „
Eșitele	343 „ 07 „
Starea cassei la 31 Decemvrie 1886 e	
deci de	384 fl. 71 cr.
Față cu starea cassei dela 31 Decemvrie 1885 cu	106 fl. 29 cr.
se arată un crascământ de	278 fl. 42 cr.

Ca venite extraordinare înregistrăm în deosebi ajutoriul de 50 fl. v. a. conferit de institutul de credit și economii „Albina,” și suma de 23 fl. 89 cr., ce s'au transpus acestui comitet pentru fondul reuniunii din partea „diletanților români” din loc. Generoșilor dăruitori li se exprimă și la acest loc călduroasa mulțămită a reuniunii.

Rațiociniul pro 1886 fiind dat unei comisiuni din sinul comitetului spre censurare, s'a aflat întru toate esact.

(Va urma.)

Convocare!

În sensul §. 12. al statutelor „Reuniunii femeilor române” din Sibiu se convoacă prin aceasta pe ziua de **Duminică în 22 Faur v. (6 Martie n.)** 1887 la 3 oare p. m. a

XIII-a adunare generală ordinară

în localul societății de lectură română din Sibiu (strada Cisnădiei Nr. 7).

Obiecte:

1. Raportul comitetului.
2. Rațiociniul pe anul 1886.
3. Propuneri eventuale.
4. Alegerea comitetului.

Toți p. t. membrii ai reuniunii sunt rogați a participa la adunarea aceasta generală.

Sibiu, în 13/25 Februarie, 1887.

Maria Cosma,
presidentă.

Bologa,
secretar.

Varietăți.

* (Sciri personale.) Consilierul ministerial Alecsandru Wekerle a fost denumit secretar de stat în ministeriul de finanță; secretariul de stat de până acuma Dr. Fridric Koffinger s'a retras din activitate.

* (Apel.) Societatea „Carpații” prin noua sa reorganizare înființând o sală de cetire și Bibliotecă, roagă călduros pe toți dnii autori, pe toate onor. Redacțiuni de diare și reviste, precum și pe dnii editori, ca să bine-voiască a'i trimite câte un exemplar din operele Dlor, pentru care societatea le va rămâne adenc recunoscătoare.

Adresa Societății, Strada Smârdan 24. Bucuresci.

Comitetul.

* (Curtea imperială) va veni la Buda-Pesta. Spre scopul acesta în castelul regesc din Buda se pregătesc apartamentele cu mare sirguintă. Deocamdată se îngrijesc apartamentele Majestăților Lor, de oare ce părechia princiară de coroană nu-i încă hotărâtă, dacă va veni aici. Cu Majestățile Lor va veni întreaga Curte la Buda. Din incidentul, că mulți dintre furnisorii Curții au fost însărcinați cu mari comande, urmează, că Curtea are de gând a petrece mai mult timp aici. Cât timp Majestățile Lor se vor întrețină aici, vor mai petrece în capitală și

Archiducele Iosif și familia sa, precum și principele Philip de Coburg și soția sa.

* (Postal). Direcțiunea postală din Sibiu, iese concurs pentru ocuparea mai multor posturi de servitori în mod interinal, cu un salariu anual de 300 fl. rețut de cuartir și vestimente, pe lângă depunerea 100 fl. cautiune.

Cererile de concurs instruite conform articolului de lege II din anul 1873 în termen de 6 săptămâni se se aștearnă direcțiunii postale din Sibiu.

Sibiu, 16 Februarie, 1887.

* (Necrolog) Ni se scrie, că în 3/15 Faur a. c. s'a înmormântat parochul gr. or. din Oprea-Cârțișoara, **Avram Stoica**, care a păstorit turma lui Christos 19 ani, lăsând după sine o soție iubită și patru fii minoreni. La înmormântarea lui au celebrat șapte preoți, în frunte cu Dl protopop al Avrigului, Ioan Cădea; ear cântările funebrele le a executat corul învățătorilor din comunele învecinate, condus de directorul scoalei cap. din Avrig, Ioachim Băcică.

Speranța dulce, ce o avea defunctul și familia sa, s'a dus în pământ deodată cu el, și astăzi oamenii se întreabă alături de dl protopresb. Ioan Cădea, care și-a luat la trista vorbire ca motto: „Întoarceți-ve și vedeți de este durere ca durere mea că ce va fi cu familia orfană?” Dovadă despre aceasta adăncă durere, că întreg poporul fără deosebire de etate erupseră în lacrimi, cari nu se mai puteau sfârși, cea-ce e un lucru foarte natural pentru că defunctul preot a fost un adevărat părinte sufletesc.

Fiei țerina ușoară și memoria binecuvântată.

* (Cutremur de pământ.) În părțile sudice ale Franciei și părțile vestice ale Italiei, în 23 Februarie a fost mare cutremur de pământ, cu deosebire în Nizza, unde mai multe case s'au surpat, altele s'au crepat, ba și câteva casuri de moarte s'au întâmplat. Comuniținea e întreruptă, până ce nu se va constata starea tunelelor și a podurilor.

* (Furnisări pentru gloate). Ministrul honveșimei, fiind înainta industria țărilor coroanei ungare, s'a adresat către societatea industrială a țerei precum și către casele de comerț unguresci și croate, ca să pregătească după mustre și formele date, garnituri de echipament pentru gloate în timp de război.

* (Ofițeri la gloate.) La ministrul honveșimei s'au înaintat numai peste 20,000 de petiții pentru ocuparea posturilor de ofițeri la gloate. Funcționarii dela căile ferate au primit dela direcțiune o circulară, prin care li se face cunoscut, ca să nu se anunțe ca ofițeri la gloate de oarece sunt necesari în cas de război, tot astfel funcționarii dela poste și telegrame.

* (Esportul cailor.) Monarchia noastră a întărdis esportul cailor, cu toate acestea după cum scrie „Resboiul“ a acordat guvernului din România d'a și cumpera cai pe seama armatei române.

* (Nunțul nenorocirii dela Sedan.) „Figaro“ din incidentul morții colonelului conte Reille spune, că repausatul conte a fost soțul de arme al împăratului Napoleon și ca atare în ziua nenorocirii dela Sedan, dânsul a fost trimis la regele Prusiei cu epistola de predare. Buchs, cunoscutul biograf al principelui Bismarck, ca martor ocular, ne spune următoarele despre îndeplinirea tristei misiuni a contelui Reille: „Reille, colonelul frances, înainta în cetinel cu calul pe deal în sus. În depărtare de deuce pași de rege se dă jos depe cal, pășese înaintea regelui și îi înaintează o epistolă mare proveșută cu un sigil roșu. Colonelul e om înaintat în etate, de statură mijlocie și uscăcios. Sabia îi lipsese. Regele desface epistola, o cetesce, îi o dă și lui Bismarck și la alți domni din giurul seu. Contele Reille, care la început s'a retras la o parte, întrăcea se amestecă în vorbă cu colonelii prusieni. Moștenitorul tronului, Bismarck, Moltke și principele Coburg încă vorbesc cu dânsul, până când regele și Bismarck se consultă asupra celor ce au de făcut, și în fine încredințază pe Hatzfeld cu scrierea rezultatului. După vreo câteva minute Hatzfeld e gata cu epistola, pe care regele numai decât o subscrie; servițiul mesei la subscriere l'a făcut un scaun, ținut de majorul Alten. Reille cu vr'o câteva minute înainte de 7 oare se pune pe cal și în amurgul sărei, în societatea unui ofițer și a unui hornist dela uhlan, sub stindard alb, se întoarce la Sedan.“

* (Jertfele științei.) Neguțatori întorși din interiorul Africii, au răspândit pe cale telegrafică știrea, că scrutătorul african, austriacul Dr. Emil Holub ar fi fost ucis împreună cu soția și tovarășii sei, de sălbaticii autochtoni. Mașculumbe se schiamă canibalii, cărora se crede, că ar fi cădut jertfă acești luptători ai științelor. Ultima epistolă a tinerului călătoriu era datată din 15 Mai 1886 din Panda-Tenka. Sunt 9 luni de zile de-atunci și până azi Dr. Holub n'a mai dat știri despre sine.

* (Juvaerele coroanei franceze) se vor licita la Paris în 12 Mai a. c. Se vede, că republica voiesce să șteargă toate urmele imperiului de odinioară. În pavilionul de Flore vor fi espuse zilele aceste juvaerele, ce se vor licita, între cari se află 51,403 briliante (cu totul 9910 carate,) 21,119 rosete (471 carate) și 2693 mărgăritare (7034 carate). Coroana însăși și spada de dauphin s'au predat deja monetăriei statului spre topire.

* (Veteranii din Viena) s'au constituit între strigate entusiastice de „să trăiască împăratul“ în „gloate voluntare de veterani“. „Noi cei ce am înbătrânit pe câmpul de război — strigau

în gură mare — nu putem sta cu mâinile în sin. Noi am luptat pentru onoarea Austriei și vom a lupta și deacum înainte. În timp de război noi bătrânii toți vom întineri!“ Entuziasmul e mare, căci pericolul e departe.

* (Despre războiul scrie) „P. Lloyd“, că la cas, când s'ar declara între monarchia noastră și Rusia, aceasta din urmă e gata, căci s'a concentrat astfel armata, încât în momentul declarării războiului mase puternice de trupe regulate și de cavalerie, vor cuprinde Galiția și Bucovina, vor da foc satelor, vor împrescisa pe oameni și vor pune pedeci mobilizării. „Budapester Journal“ susține, că mai multe regiamente de cavalerie și baterii călărețe de dincoace și dincolo de Laita încă de săptămâni sunt gata spre a-și ocupa locul lor împotrindu-se cavaleriei ruse. Fie-care detașament și are ținta destinată, unde să se împotrivescă și chiar pe drumul de fer s'au făcut dispozițiuni, ca să se poată aduna cât mai îngrabă miliția în țerile ostice.

* (Telefonul între Paris și Brüssel.) La 2 Faur președintele republicii franceze se întretinu direct la vorbă cu regele Belgiei prin mijlocirea telefonului. Curând după aceea împreună s'erma cu palatul „Clysée“ din Paris, și se anunță adjutantului din oficiu, colonelului Lichtenstein, că regele Leopold dorește, să vorbească cu președintele republicii. Dl Jules Grévy, care îndată a fost înștiințat de generalul Bruyère, se duse în locul, unde e telefonul seu și vorbi regelui Leopold: „Sunt fericit, că Maj. Sa îmi dă ocaziune a-i împărtăși adevăratele sentimente, cari le nutresc pentru fericirea și sănătatea Maj. Sale.“ Regele Belgiei răspunde: „Muțamesc dlui president pentru complimentele sale, și eu îi împărtășesc cordial pe ale mele. Asta e o admirabilă invențiune, sperez, că ea va fi foarte folositoare dezvoltării raporturilor pentru țerile noastre.“ Regele întrebă de dl Granet, ministrul postal și al telegrafului din Francia, dacă se află la președintele republicii. La răspunsul negativ alui Grévy, îl roagă regele să împărtășască ministrului frances felicitări. „Eu aud de minune,“ șise regele. Vorbirea a durat vr'o deuce minute.

Posta redacțiunii.

Dlul E. I. în B. Lucrul e învechit. Dacă se trimetea la timpul seu cu plăcere îi dam loc. Red.

Un copil al timpului, care pentru puțini bani oferă mult, și ajutat unei trebuințe. Cu puțini cruceri se poate face o radicală curățenie a corpului seu și astfel a depărta boalele unui bărbat, care pentru neregularități în mâncare, sgârciri are lipsă de cură (nemistuire, îndopare, suferințe de stomach, de ficat, de circulare de sânge, neapetitul etc. Noi recomandăm pilurile de Svițera ale lui R. Brandt conținând o schat. 70 cr. în farmacie. Să se observe că fiecare schatulă e proveșută cu o cruce albă în pământ roșu pre lângă numele R. Brandt.

Nr. 219

[1543] 1—3

EDICT.

Ioan I. Ceposu gr. or. din Moeciul inferior, carele mai bine de 10 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ecaterina Runcean gr. or. din Moeciul inferior, fără a se sci ubicațiunea lui și dacă mai trăiesce; prin aceasta se citează în termen de un an și o zi dela datul de față să se prezenteze înaintea subscrișului oficiu, căci la din contră cererea de divorțiu a soției sale se va pertracta și în absența lui.

Zernesci, în 29 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Branului.

Traian Meșian,
protopresbiter.

Nr. 115

[1544] 1—1

Publicațiune.

Prea veneratul consistoriu archidieceșan, cu sentința sa dto 21 Ianuarie 1887 Nr. 6730/1886 B. a desființat căsătoria dintre Ioana Mucenic Ghib și pribegitul ei bărbat Nicolae Gusan, ambii din Boz, ceea-ce conform §-lui 124 din procedura judecătorească

în cauza matrimonială, se aduce la cunoscința publică

Mercurea, la 10 Februarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurei.

I. Droc,
prot.

Nr. 116

[1545] 1—1

Publicațiune.

Prea veneratul consistoriu archidieceșan, cu sentința sa dto 20 Ianuarie 1887 Nr. 6729/1886 B. a desființat căsătoria dintre Raveca Moise Gusan din Gârbova și pribegitul ei bărbat Alecsandru Cirstea din Dobârca, ceea-ce conform §-lui 124 din procedura judecătorească în cause matrimoniale se aduce la cunoscința publică.

Mercurea, la 10 Februarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurei.

I Droc,
prot.

Dr. Adalbert Balinth,

proto-medic montan emerit aduce la cunoscința publică, că s'a mutat cu locuința în Sibiu — Sag-Vorstadt, Brückengasse Nr. 9. și-și ofere on. public serviciile sale, mai cu samă în specialitatea morburilor de copii.

Ordinează în toată ziua dela 8—9 a. m. pentru miseri gratuit. [1536] 3—3

Nr. 961 civ. 1887.

[1537] 3—3

Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopol se aduce la cunoscința publică, că în urma cererii proprietarului Martin Schuster et cons. din Măgărei pentru concederea comasării hotarului comunei Măgărei, spre acest scop se defige și de pertractare 5 April 10 oare a. m. a.

e. ce se va ține în cancelaria comunală din Măgărei, la care pertractare se citează toți interesații în cauză cu acea observare, că părțile, ce nu se vor înfățișa se vor considera ca învoite cu comasarea.

Din ședința tribunalului din Elisabetopol, ținută la 14 Februarie, 1887.

Nagy Lajos, V. Iakab Árpád,
preș. notariu.

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se învită prin aceasta în virtutea §-lui 20 al statutelor societății la

a XIV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Sibiu la 29. Martie 1887 st. n. înainte de ameași la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunii; Bilanțul anului 1886 și Raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuerea profitului realizat, conform bilanțului.
3. Distribuerea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Alegerea a lor doi membrii în consiliul Direcțiunii în locul acelor doi, al căror mandat au expirat în sensul §-lui 36 din statute, și substituirea prin alegere a unui membru repozat dela ultima adunare generală încoace. (§. 37.)

Domnii acționari, cari în sensul §. 22, 23 și 24, din statutele societății voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rogați a și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual doveștile de plenipotență cel mult până Vineri în 25 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m.

Sibiu, 11 Februarie, 1887.

[1538] 2—2

Direcțiunea Institutului „Albina.“